

HUISLITURGIE – 7/02/2021

CONTEMPLATIEF IN DE ACTIE

WELKOM

Beste mensen,

Welkom in je eigen huiskamer voor deze huisliturgie.

Wees verbonden - alleen of in je bubbel - via gebed en zang met andere gelovigen van onze gemeenschap en in de hele wereld.

We weten ons verbonden en willen ons verbinden in de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.

Amen.

LIED

Boek jij bent geleefd,

zeg ons hoe te leven –

In mijn letters staat geschreven

dat alleen de geest doet leven.

Licht en adem is de geest.

Daarom ben ik neergeschreven:

dat jij zonder angst zult leven

wat je leest.

Boek jij bent geleefd,

zeg ons hoe te leven –

Wou je leven met zovelen

hier op aardde, moet je delen:

licht en adem, geld en goed.

Wie maar leeft om meer te krijgen

die zal sterven aan zijn eigen

overvloed.

HUISLITURGIE – 7/02/2021

Boek jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven –
Mozes heeft de weg gewezen,
hoor de woorden der profeten,
licht en adem zal er zijn
als je mens wordt zoals Jezus:
liefde als een mens aanwezig,
wijn van liefde, brood des levens,
zoals hij.

Boek jij bent geleefd,
zegt ons hoe te leven –
Niemand weet hoe jij moet leven,
nergens staat het opgeschreven.
Liefde tegen liefdespijn,
vriendschap tegen duizend vrezen,
zoet dat bitter kan genezen,
mens voor mensen, recht en vrede,
licht en adem, heel veel leven
mag je zijn.

Vrouw, waar is je broer?
Mens, waar is je zusje?
't Meeste van een mensenleven
wordt het minste opgeschreven:
hoe zij trouw zijn aan elkaar,
lijden, sterven, liefde leren –
zouden wij dat ook proberen,
werd het waar.

Muzikale ondersteuning 'Boek jij bent geleefd' (491)' – muziek: Antoine Oomen

HUISLITURGIE – 7/02/2021

INLEIDING

In deze viering horen we een passage uit het Marcusevangelie: Jezus geneest de zieken én hij trekt zich terug op een eenzame plek om te bidden. Graag sla ik een brug naar de huisliturgie van vorige week waar het over “profeten” ging. Ze zijn een spreekbuis van God. En de vraag klonk “Kan ik ook een profeet zijn voor andere mensen?”

Voor de evangelist Marcus staat Jezus in de profetische traditie: Jezus’ bevrijdend handelen – Rijk Gods - verwijst naar God zelf. In Jezus’ handelen gebeurt Rijk Gods. En Jezus put zijn kracht voor dit bevrijdend optreden blijkbaar uit zijn innige band met God in gebed. Contemplatief in de actie zou Ignatius van Loyola zeggen. Die gedachte wil ik vandaag plaatsen in de context van het Marcusevangelie.

Laten we het eerst stil maken in ons hart en bidden.

DREMPELGEBED

Gij kent ons allen, God, bij onze naam.
wij zijn belangrijk voor U,
wij staan geschreven in de palm van uw hand.
Wij bidden U,
dat wij, van onze kant,
nu ook uw naam mogen horen
en kennen met ons hart
en leven metterdaad.

HUISLITURGIE – 7/02/2021

LIED

Antifoon:

Gij die ons in dit leven hebt geroepen

Doe ons toebehoren aan elkaar.

Dat wij niet onvindbaar zijn,
dicht, doelloos, dood in schijn gevangen.

Antifoon

Dat wij naar wegen zoeken
om elkaar van dienst te zijn,
dat wij recht doen wedervaren onze naasten.

Antifoon

Dat wij niet losgeslagen leven,
buiten uw bereik.
Bescherm ons tegen onszelf.
Stel ons aansprakelijk voor mensen.

Antifoon

Dat wij volharden in aandacht.
Dat ons niet begeeft de kracht tot liefde.
Doe ons afgekeerd zijn van geweld.

Antifoon

Dat meedogendheid en wijsheid
in ons midden groeien zal.
Doe ons ervaren de zegen van Uw woord

Muzikale ondersteuning ‘Gij die ons in dit leven hebt geroepen’ – muziek: Bernard Huijbers

HUISLITURGIE – 7/02/2021

LEZING: Marcus 1, 29-39

Ze verlieten de synagoge en gingen direct naar het huis van Simon en Andreas, samen met Jakobus en Johannes. De schoonmoeder van Simon lag met koorts op bed. Zodra ze er waren, spraken ze met Jezus over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar bij de hand en hielp haar opstaan. Haar koorts verdween, en ze ging voor hen zorgen. 's Avonds, na zonsondergang, brachten ze hem alle zieken en bezetenen. De hele stad had zich voor de deur van het huis verzameld. Veel zieken, met allerlei kwalen, genas hij. Ook dreef hij veel demonen uit en hij liet niet toe dat ze iets zeiden, want zij wisten wie hij was.

Heel vroeg – het was nog donker – stond Jezus op en ging naar buiten. Hij ging naar een eenzame plek om er te bidden. Simon en de anderen gingen hem achterna, en toen ze hem gevonden hadden, zeiden ze: “Iedereen loopt u te zoeken.” Maar hij antwoordde: “Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen hier in de omtrek; dan kan ik ook daar het goede nieuws bekendmaken, want dat is waarvoor ik gekomen ben.”

En hij trok heel Galilea door, sprak in hun synagogen en dreef demonen uit.

LIED

Gij wacht op ons
totdat wij opengaan voor U.
Wij wachten op uw woord
dat ons ontvankelijk maakt.
Stem ons af op uw stem,
stem ons af op uw stem,
op uw stilte.

Muzikale ondersteuning ‘Gij wacht op ons (505)’ - muziek: Bernard Huijbers

HUISLITURGIE – 7/02/2021

KORTE OVERWEGING

Voor Marcus staat de vraag van Jezus “Wie zegt Gij dat ik ben?” heel centraal in zijn evangelie. Jezus is meer dan een profeet, meer dan iemand die spreekt namens God. Volgens Marcus is Jezus de Messias, de gezalfde, de “gezondene” van God. Maar alles draait natuurlijk bij Marcus over hoe we “Messias” mogen of moeten verstaan.

In het eerste hoofdstuk van het evangelie zien we Jezus als de weldoener, als diegene die zieken en bezetenen geneest. Dat is de blijde boodschap verkondigen: mensen helen, mensen genezen. Jezus handelt bevrijdend tegenover de mensen die hij ontmoet. In Jezus’ wordt de liefde van God heel concreet tastbaar. “Jezus, daar gaat God” vatte de Nederlandse theoloog Edward Schillebeeckx het samen. Maar deze positieve boodschap is slechts het begin want genezend bezig zijn met mensen zal ook op weerstand oproepen op heel veel manieren. Soms zijn mensen gehecht aan hun eigen onvrijheden, aan hun demonen of soms roept “bevrijding” ook weerstand op bij machthebbers die net de mensen onder de knoet willen houden. De herinnering aan Jezus noemt de Duitse theoloog Metz daarom “een gevaarlijke herinnering”. Het kruis, de Messias als lijdende dienaar van JHW zijn nooit veraf. Heel veel profeten, ook vandaag ervaren weerstand, worden bedreigd of uit de weg geruimd. Dat zullen de leerlingen van Jezus zelf ontdekken, gaandeweg. En daarover spreekt Marcusevangelie: het gaat over de “nederige”, de weerloze dienstbaarheid van God waartoe de leerlingen geroepen worden. En ook wij als gelovigen die in Jezus’ voetspoor willen treden. Ook wij zullen het ontdekken: bevrijdend bezig zijn met mensen, mensen doen opstaan,... het kan in deze wereld niet zonder dat we tegenstand ervaren, onbegrip, lijden ... Zich engageren voor Rijk Gods heeft zijn prijs.

En hoe weet je dan dat je in de goeie richting zit? Dat je kompas in de goede richting wijst? En hoe hou je het dan vol?

Eén antwoord: contemplatie en gebed. Als je je engagement niet voedt via gebed en meditatie zal het lastig worden om trouw te blijven aan het evangelie en zijn bevrijdende boodschap. Je zal het niet lang volhouden bij tegenwind als je niet diep verbonden bent met de liefde diep in je hart. Een liefde die je aanvaardt zoals je bent,

HUISLITURGIE – 7/02/2021

maar je ook uitdaagt en je verder draagt. Daarom zijn contemplatie en actie met elkaar verbonden. In het beste geval ben je ook contemplatief in de actie. Dat betekent dat je ook tijdens je volle engagement steeds weer naar de diepere onderstroom of bron van je engagement teruggrijpt. Om kracht op te doen? Ja, maar eigenlijk om je onder te dompelen in de liefde, Jezus, God, de stilte... en daaruit ontspringt die kracht.

INTRO OP TAFELGEBED

Samen brood breken en wijn inschenken in onze gemeenschap missen we toch wel. Brood dat we breken omwille van verdriet en pijn. Maar ook wijn die we vergieten in dankbaarheid. Wijn van vreugde omwille van het geluk dat in Jezus Christus nooit zal vergaan.

Het zijn momenten die we willen delen met elkaar. Het kan (nu nog niet). Maar we kunnen het wel in gedachten, of we kunnen het samen doen met onze bubbel. Want waarom niet? "Waar twee of meer in mijn naam samenzijn, daar ben ik in hun midden," zegt de Heer...

... Laten wij dan zingen om een nieuwe aarde en zijn weg durven gaan.

TAFELGEBED

Die naar menselijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden
werd geboren ver van hier

HUISLITURGIE – 7/02/2021

die genoemd werd: Jesjoe, Jezus
zoon van Jozef, zoon van David
zoon van Jesse, zoon van Juda
zoon van Jakob, zoon van Abram
zoon van Adam, zoon van mensen
die ook zoon van God genoemd wordt,
heiland, visioen van vrede
licht der wereld, weg ten leven

levend brood en ware wijnstok
die, geliefd en onbegrepen,
werd bewaard in taal en teken
als een eeuwenoud geheim
als een wachtwoord doorgegeven
als een vreemd vertrouwd verhaal
die een naam in mijn geheugen
die de stem van mijn geweten

die mijn waarheid is geworden:
hem gedenk ik hier en noem ik,
als een dode die niet dood is
als een levende geliefde
die gekozen heeft te leven
voor de armsten van de armen
helpman, reisgenoot en broeder
van de allerminste mensen

die, ten dage dat hij rondging
door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde,
hen verzoende met elkaar
die niet steil en ongenaakbaar

HUISLITURGIE – 7/02/2021

niet hooghartig, als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde
die zijn leven voor zijn vrienden

prijsgaf, door een vriend verraden,
die, getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden,
die, van God en mens verlaten,
is gestorven als een slaaf

die gestrooid is in de akker
als het kleinste van de zaden,
die daar wacht een lange winter
in de stilte van de dood,
die als graan geoogst zal worden
die als brood gedeeld wil worden
om in mensen mens te worden
die, verborgen in zijn God,

onze vrede is geworden,
onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet vanuit zijn verte
die ons aankijkt van dichtbij
als een kind, een vriend, een ander
hem gedenk ik hier, hem noem ik
en beveel hem bij je aan
als je levende geliefde

als de mens die naast je is.

Muzikale ondersteuning 'Die naar menselijke gewoonte (628)' - muziek: Bernard Huijbers

HUISLITURGIE – 7/02/2021

ONZE VADER

Onze Vader verborgen,
uw naam worde zichtbaar in ons,
uw koninkrijk kome op aarde,
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water, schoonheid en brood,
gerechtigheid is en genade.

Waar vrede niet hoeft bevochten,
waar brood en vergeving is
en mensen spreken als mensen,
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd,
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd,
leg uw woord op ons hart,
breek het ijzer met handen,
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst,
kome wat komt,
van U is de toekomst,
kome wat komt.

Muzikale ondersteuning ‘Onze Vader verborgen (250)’ - muziek: Tom Löwenthal

VREDESWENS

Muzikale ondersteuning ‘Vrede voor jou (944)’ – muziek: Tom Löwenthal

HUISLITURGIE – 7/02/2021

VOORBEDEN

Vrije voorbeden

- * Bidden wij voor familieleden en vrienden...
- * Bidden wij voor onze kerkgemeenschap opdat...
- * Bidden wij voor onze tieners in deze voor hen toch bijzonder moeilijke coronaperiode...
- * Bidden wij voor de noden in onze wereld...

Dat wij volstromen met levensadem
en schreeuwen eindelijk geboren.

Dat wij volstromen met levensadem
en lachen eindelijk geboren.

Dat wij volstromen met levensadem
en weten eindelijk geboren.

Muzikale ondersteuning ‘Dat wij volstromen (741)’ – muziek: Bernard Huijbers

SLOTGEBED EN ZEGEN

(Stilte)

God,
wij lopen vooruit op wat nog niet is,
wij spelen in op uw toekomst;
zeggen en zingen “alles is goed wat Gij hebt gemaakt.”
Langzaam en moeizaam in hoop en vrees

HUISLITURGIE – 7/02/2021

werken wij uw belofte uit,
bouwen wij aan een stad van vrede,
de nieuwe schepping
waar Gij ons licht zijt, alles in allen.
Zend dan uw geest en wij worden herschapen.
Geef deze aarde een nieuw gezicht.
Laat ons meewerken aan uw Rijk, hier en nu.
Zegene ons daartoe de menslievende God
Vader, Zoon en Heilige Geest.
Amen.

SLOTLIED

Dat ik aarde zou bewonen
niet op vleugels als een arend,
niet in schemer als een nachtuil,
niet kortstondig als een bloem

niet op vinnen onder water,
niet gejaagd en niet de jager,
niet op hoeven, niet met klauwen,
maar op voeten twee

om de verte te belopen,
om de horizon te halen –
en met handen die wat kunnen:
kappen, ruimen, zaaien, oogsten;

met een neus vol levensadem,
met een buik vol van begeren,
met een hoofd niet in de wolken,
wel geheven naar de zon

HUISLITURGIE – 7/02/2021

om te overzien die aarde,
haar te hoeden als een kudde,
haar te dienen als een akker
en te noemen bij haar naam.

Dat ik ben, niet meer of minder,
dan een mens, een kind van mensen,
één van velen, één met allen,
groot en nietig, weerloos vrij

om te zijn elkaar tot zegen,
om te gaan een weg van dagen,
liefdes weg, die ooit zal leiden
naar een menselijk bestaan.

Muzikale ondersteuning ‘Mens op aarde (282)’ – muziek: Tom Löwenthal

Met dank aan

- Karel Ceule voor deze huisliturgie
- Lieve Boone voor de muzikale ondersteuning
- Patrick Delanoeye voor de website

Via [deze link](#) is het mogelijk opmerkingen te bezorgen over deze en vorige viering(en). Het ga je goed... en tot volgende week!